

בע"א (באר שבע) 26236-09-18 - פאוזי אבו עראר נ' עיריית באר שבע

בע"א (באר-שבע) 26236-09-18 - פאוזי אבו עראר נ' עיריית באר שבעשלום באר-שבע
בע"א (באר-שבע) 26236-09-18

פאוזי אבו עראר

נגד

עיריית באר שבע

ע"י ב"כ עו"ד חן דומר-אסולין

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בבאר-שבע

[23.06.2019]

כבוד השופט חיים פס

החלטה

1. לפניי בקשת המבקש לפסוק הוצאות על המשיבה.

2. השתלשלות העניינים בקליפת אגוז- ביום 16.9.2018 הגיש המבקש לבית המשפט בקשה לביטול קנס אשר ניתן לו על ידי פקחית בעיריית באר שבע (להלן: הקנס) בגין השלכת בדל סיגריה ברחוב.

3. לאחר קבלת תגובות הצדדים התקיים לבסוף דיון בפניי ביום 19.3.19 בו הצדדים שטחו טענותיהם ובסופו קבעתי כי המשיבה תבחן המסמכים שבידי המבקש ותודיע לבית המשפט עמדתה באשר לביטול הקנס, ואכן ביום 27.3.19 הודיעה המשיבה כי לאחר שבחנה המסמכים ולפנים משורת הדין היא חוזרת בה מכתב האישום.

4. יודגש כי בהודעה זו נפלה טעות ולמעשה היה מדובר בהודעה על ביטול קנס שכן בתיק זה מעולם לא הוגש כתב אישום.

5. ביום 29.5.19 הגיש המבקש בקשה להטלת הוצאות על המשיבה שכן לדבריו "טורטר" 4-5 פעמים למשרדי המשיבה ואף נאלץ להגיע לבית המשפט ולבסוף אכן הודיעה המשיבה על ביטול הקנס.

6. המשיבה הגיבה ביום 5.6.19 לבקשה זו. לדבריה דין הבקשה להידחות. עיקר טענות המשיבה נוגע להתנהלות המבקש. לדבריה המבקש מעולם לא הגיע למשרדי המשיבה, אלא ככל הנראה למשרדי חברת הגבייה וכמו כן מעולם לא צרף מסמך אשר אכן מעיד כי לא היה במקום ביצוע העבירה למעט מסמך כללי המאשר כי אכן באותה התקופה ריצה עונש של עבודות שרות.

7. עוד טוענת המשיבה כי הדו"ח נרשם למבקש ספציפית אשר זוהה במקום על ידי הפקחית וכעולה מהדו"ח המבקש אכן שהה במקום אולם סירב לקבל את הדו"ח ועזב את המקום ורק לאחר שעוקל חשבונו, בגין אי תשלום הדו"ח, החל בפניותיו לחברת הגבייה.
8. המשיבה מוסיפה וטוענת כי הטלת פיצויים בהליכים פלייליים צריכה להיות החריג וככל שלא מתקיימות אחת מהעילות הקבועות בסעיף 80(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) הרי שאין מקום להטלת הוצאות כאמור.
9. על תגובה זו אפשרתי למבקש להגיב פעם נוספת וזה טען כי הייתה לו הרבה טרחה בתיק ולטעמו תגובת המשיבה אינה רלוונטית. דיון והכרעה.
10. לאחר שעיינתי בכלל המסמכים בתיק באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
11. המבקש ככל הנראה קיבל דו"ח במקום כפי שמפורט בהודעת הקנס, שכן לא ניתן להסביר הפקת דו"ח עם פרטי המבקש המדויקים כפי שניתן.
- יכול ויש ממש בדברי המשיבה כי המבקש עזב את מקום ביצוע העברה לכאורה עוד טרם השלימה הפקחית את רישום הודעת הקנס.
- כך או כך, המבקש פנה למשרדי הגבייה על מנת לבטל הדו"ח רק לאחר שחשבונו עוקל.
- יש לציין כי גם בפניותיו לעירייה לביטול הקנס וגם בדיון לפני לא הציג המבקש מסמכים המעידים כי ביום ובשעה האמורה בו ניתנה הודעת הקנס שהה במקום אחר.
12. אין ספק כי לו מלכתחילה היה מציג המבקש מסמך כאמור יכול והודעת הקנס הייתה מתבטלת עוד קודם לכן וזאת ללא כל צורך בקיום הליכים נוספים.
13. בשולי החלטתי אציין כי ספק אם המקרה שבפני נופל לגדרו של סעיף 80(א) לחוק במובן זה שבמקרה דנן לא "נפתח משפט" כנדרש בחוק, אך יחד עם זאת נדמה כי ניתן להחיל גם על מקרה זה את הרציונליים העומדים בבסיס סעיף 80 הנ"ל, היינו: ברור כי היה בסיס ליתן את הודעת הקנס וזאת כעולה מתיאור העובדות לעיל ואף ניתן לומר כי התנהלות המבקש באי הצגת המסמכים הרלוונטיים למשיבה הביאה להימשכות ההליכים מעבר לנדרש.
14. אף אני סבור כמשיבה, וכפי שהותווה בפסיקתו הענפה של בית המשפט העליון בעניין זה, כי פסיקת פיצויים בהליך הפלילי ראוי לה שתישמר למקרי קצה בה אכן הוכחה רשלנותה של המאשימה, שאם לא כן יהא בכך כדי לרפות ידיה של המאשימה בהגשת כתבי אישום שכן כל אימת שיזוכה הנאשם או יבוטל כתב האישום תהא זו חשופה להטלת הוצאות. (ראו לעניין זה עפ"א (ת"א) 80150/02 חוטר ישי נ' ארד).
15. סוף דבר - הבקשה נדחית.
- זכות ערעור כחוק.
- המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, כ' סיוון תשע"ט, 23 יוני 2019, בהעדר הצדדים.